

घृष्णाद्यां ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ नित्यमुद्यतदंडः स्यादित्वाद्येतदंतोयंथ आदिपर्वणि व्याख्यातः ॥ १९ ॥

भीष्म उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि नीतिमापत्सु भारत ॥ उत्सृज्यापि धृणां काले यथा वर्तते तभूमिपः ॥ २ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ भारद्वाज
स्य संवादं राज्ञः शत्रुं जयस्य च ॥ ३ ॥ राजा शत्रुं जयो नाम सौवीरेषु महारथः ॥ भारद्वाजमुपागम्य पप्रच्छार्थं विनिश्चयं ॥ ४ ॥ अलब्धस्य कथं लिप्सा लब्धकेन
विवर्द्धते ॥ वर्द्धितं पाल्यते केन पालितं प्रणयेत् कथं ॥ ५ ॥ तस्मै विनिश्चितार्थाय परिपृष्टो र्थं निश्चयं ॥ उवाच ब्राह्मणो वाक्यमिदं हेतुमदुत्तमं ॥ ६ ॥ नित्यमुद्यतदंडः
स्यान्नित्यं विवृतपौरुषः ॥ अच्छिद्रश्छिद्रदर्शी च परेषां विवरानुगः ॥ ७ ॥ नित्यमुद्यतदंडस्य भृशमुद्विजते नरः ॥ तस्मात्सर्वाणि भूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् ॥ ८ ॥
एवं दंडं प्रशंसंति पंडितास्तत्त्वदर्शिनः ॥ तस्माच्च तुष्टये तस्मिन् प्रधानो दंड उच्यते ॥ ९ ॥ छिन्नमूले त्वधिष्ठाने सर्वेषां जीवनं हतं ॥ कथं हि शाखास्तिष्ठेयुश्छिन्नमूले
वनस्पतौ ॥ १० ॥ मूलमेवादितश्छिन्नात्परपक्षस्य पंडितः ॥ ततः सहायान् पक्षं च मूलमेवानुसाधयेत् ॥ ११ ॥ सुमंत्रितं सुविक्रान्तं सुयुद्धं सुपलायितं ॥ आप
दास्पदकाले तु कुर्वीत न विचारयेत् ॥ १२ ॥ बाहुमात्रेण विनीतः स्याद्बुद्धयेन यथाक्षुरः ॥ श्लक्ष्णपूर्वाभिभाषी च कामक्रोधौ विवर्जयेत् ॥ १३ ॥ सपत्नसहिते का
र्यं कृत्वा संधिं न विश्वसेत् ॥ अपक्रामेत्ततः शीघ्रं कृतकार्यो विचक्षणः ॥ १४ ॥ शत्रुं च मित्ररूपेण सांत्वेनैवाभिसांत्वयेत् ॥ नित्यशश्चोद्विजेत्तस्माद्ब्रूहात्सर्पयुता
दिव ॥ १५ ॥ यथा बुद्धिः परिभवेत्तमतीतेन सांत्वयेत् ॥ अनागतेन दुश्प्रज्ञं प्रत्युत्पन्नेन पंडितं ॥ १६ ॥ अंजलिं शपथं सांत्वं प्रणम्य शिरसा वदेत् ॥ अश्रुप्रमार्ज
नं चैव कर्तव्यं भूतिमिच्छता ॥ १७ ॥ वहेदमित्रं स्कंधेन यावत्कालस्य पर्ययः ॥ प्राप्तकालं तु विज्ञाय भिद्याद्वटमिवाश्मनि ॥ १८ ॥ मुहूर्तमपिराजे द्रतिं दुकाला
तवज्ज्वलेत् ॥ न तु पाग्निरिवानर्चिर्धूमायेतच्चिरं नरः ॥ १९ ॥ नानार्थिको र्थसंबंधं कृतघ्नेन समाचरेत् ॥ अर्थी तु शक्यते भोक्तुं कृतकार्यं वमन्यते ॥ तस्मात्सर्वाणि
कार्याणि सावशेषाणि कारयेत् ॥ २० ॥

नानार्थिकः बहुप्रयोजनवान् कृतघ्ने पुरुषे अर्थसंबंधं समाचरेत् मामार्थिक इति पाठे मानीयथाचरेत्तर्हितकार्यं समाप्ते प्रागेवाचरेदित्याह अर्थीति फलितमाह तस्मादिजि सार्द्धः ॥ २० ॥